

Calendar pe 1895

Ortodox

Duminecă 30 Iulie. — Ap. Sila și Silvan.

Catolic

Duminecă 4 August.—Tiburțiu. Soarele răsare 4.59 ; apune 7.10.

VIAȚA LA BAI

Cherubin

Se putea să nu vie și nea Vasile la băi?... Aida de!... Nu se putea una ca asta nici în ruptul capului!... Și a venit, uite-l, de sfântul Ilie, la Câmpu-Lung...

Dar mai bine nu venia că ce-a pătit o spune și morților...

Ba îl mai puse dracu să și ia și nevasta și copiii pe de-asupra!... Curat ca ovreil!... Clae peste grămadă, zēu așa!

În tren,—era de *plăcere*,—nevasta i-a leșinat de două ori din pricina căldurii și a înghesuelei!... Și copiii l'au înebunit cu :

— Tată, mi-e foame!

— Tată, mi-e sete!

De striga bietul om :

— Să vë ia dracul, tată!...

Cu chiu, cu vai, a dat, în sfârșit, Dumnezeu să ajungă la Câmpu-Lung... Bucuria lui nea Vasile!... Aci voia să și răzbune, cu vir și îndesat, de toate cele pătimate pe drum.

Ce bine o să petreacă!... Mai întâi o mănărică bună la *Chestie*, pe urmă un tur pe *Pardon*, apoi nevasta și copiii instalați la otel și, la urma urmei, un chef zdravên pe el la Alecu Christescu!...

Ce petrecere!... Și nea Vasile își frecă mâinile de plăcere, gândindu-se la așa ceva...

Nea Vasile bate în masă...

— Băete!...

— Vine!... răspunde băiatul... Dar de venit nu vine... E ocupat cu alți mușterii!...

Nea Vasile bate iarăși, zorit de tot... Simte o foame de lup... În aer, un miros de varză îl ațîță și mai rău foamea și i aduce apă în gură...

— Băete!... Băete!... răcnește nea Vasile...

— Vine, d-le!...

— Vine, d-le, vine și nu mai vine...

— A sosit!...

— Bine c'a dat Dumnezeu... O listă. Țuică rece ai?...
— Cum nu, d-le?... Se poate una ca asta!...

— Ad' trei țuică!... Dar să fie rece...
— Ca ghița, d-le...
Băiatul se duce și se întoarce :
— Nu mai e țuică, d-le...
Nea Vasile strîmbă din nas și zice :
— Se poate una ca asta... la Câmpu-Lung și să nu fie țuică!...

— A fost, d-le... dar s'a isprăvit...
— Are haz!... Auzi să se isprăviască țuica în Câmpu-Lung... Dar, în sfârșit, adu cinci verz!

— Cinci? ...
— Nu vezi că suntem cinci?
— Vine!
— Să vie...
— La moment!...

Și la moment se întoarce...
— Nu mai e varză, d-le...
Curat ca în *Zestemelele* lui Max...
— Cum nu mai e, d-le?... Dar nu vezi că miroase al dracului!...

— A mai fost o porție, dar s'a dat...
Luați musaca...
— Fie și musaca... Numai adu mai repede...
— La moment!...

— Sta!... Să aduci un *chil* de vin la baterie... cu sifon!... Să fie rece!...

— Mare sau mic?
— Ce?
— Sifonul?
— Mare?... Nu vezi că suntem mari? Iute?...
— La moment...
Și iarăși la moment vine...
— Musaca nu mai este!... Sifoane nu mai sunt...

Nea Vasile sare în sus făcut foc...
— Dar ce e asta, d-le...! Înț bați joc de noi... Ce îți ceren, nu e!... Auzi d-ta, nu e...
— A fost, d-le; dar s'a isprăvit... Așa e la sfântul Ilie... Lume multă... Și apoi nu ținem birtul de cât de plăcere... Avem, slavă Domnului cu ce trăim... Stăpânul e *aproprietar* și!...

— Fie, d-le, ce-o pofți!... Dar ce mânănc eu?...
— Ouă... Ochiuri sau jumări!...

— Adu, d-le, ce-o aduce!... Că m'a înebunit ăstia!...

Și, cu adevărat, că copiii țipau și se zmorcăiau de foame, pe când nevastă-sa mânca la pâine mulată în sare și în piper ca să și mai astîmpere gâdiliciul din stomac...

Nea Vasile a mâncat bombănind ouăle și a bătut cu noduri vinul cald ca apa din Dâmbovița... Dar ori-cum și-a potolit foamea și a plecat cu neamu pe *Pardon* să i tragă un tur...
Dar ce să te plimbi!... O înghesuală ne mai pomenită și pe bulevard și în grădină... Să fi asvêrlit cu paraua și nu pica jos!...

Ce te faci Vasile?... Dă-i încoa, dă-i încolo, cu copiii în brațe, — că pe jos nu mai era rost de dus,—să găsească omul un locușor ca să se odihnească puțin...
Dar unde să găsească!... În toate părțile locurile ocupate... Și la Alecu, și la cafenea, și la Grigore, și la berărie. În sfârșit pretutindeni!...
Și setea îl stringea de gât... Gâfăia nu alt-ceva!... A trebuit să bea d'a'n picioarele o bere la Alecu ca s'o poată potoli...
— Aidem la otel, zise el în sfârșit nevastă-sii, necăjit afară din cale...
Și iată-l la Grand-Hotel.
— Nu e loc, d-le... Toate odăile sunt ocupate...
— Cum, d-le... Toate odăile?
— Da, d-le... Așa e la sfântul Ilie.
— Așa o fi!... Dar ce mă fac eu?
— Du-te la Niculescu...
— Să mă duc ș'acolo...
Însă și aci primi același răspuns... Și uite-l pe nea Vasile și pe nevastă-sa, cu copiii în brațe, umblând din otel în otel și din han în han, ca să găsească un pat măcar pentru copii...
Dar în toate părțile primi veșnicul răspuns :
— Nu e loc, d-le... Toate odăile sunt ocupate...
— Dar cum se poate, d-le?...
— Așa e la sfântul Ilie...
— Fiți-ar sfântul Ilie al dracului!...
Dar ce mă fac eu?...
— Ce te-o învăța Dumnezeu...
— Mulțumesc de povață!... Puteai ș'o țîi pe seamă!...

Și nea Vasile necăjit,—și călăuzit de Dumnezeu,—găsi, ca mulți alții, un pat pe o... *bancă* de pe *Pardon*, unde dormi cu tot neamul cum se doarme la C. Lung în noaptea de sfântul Ilie...

A doua zi, nu ș ce i veni lui nea Vasile,—dar se vede treaba că vrea să și răzbune de cele pătite în ajun, — că iată-l pornit la Nămăești și aci pornit la chef cu tot dinadinsul...
Nevastă-sa sforăia dusă în casă, iar nea Vasile îi trăgea cu lăutar în fundul grădinei hanului, alătura de mânăstire.

Și tocmai când era mai în chef, iată și două călugărițe cu o cutie de tinichea după miluit...
Nea Vasile le-a dat la moment... Le-a dat două gogani, dar și ăia, — să nu mă spuneți,—bulgărești!...
Apoi, — unde maicile erau drăguțe, dar drăguțe foc,—lui nea Vasile îi sfi rii inima!...

Le pofți să ia un vin... Apoi altul ș'apoi altul... Pe care măicuțele îl refuzară la început, ca să nu zic și pe urmă...
Nea Vasile, văzând că nu merge așa, le mai puse o bănuță, — asta sîrbească, — în cutie și le rugă cu stăruință să i cânte un *cherubin*...

Măicuțele făcură mutre, dar, la urma urmei, cedară și două glasuri îngerești răsunară în fundul grădinei hanului...
Și taman când cântarea era mai Dumnezeiască iată și pe nevasta lui nea Vasile ieșind din han ca o leoaică și repezindu-se la bietele maici cărî amuțiseră și deteră să fugă...
Ce să fugă!... Nevasta lui nea Vasile inhățase pe una de sutană și i căra bietei măculiți de i sarise caulc cât colo, fără să fie vinovată, sērmana, nici pic!...

De geaba striga nea Vasile :
— Da lasă sfânta femeie!... Cânta Cherubin!...

— O să i dai eu cherubin, dambla giule!... M'ai adus aci să i bați joc de mine... Las c'o să vezi tu pe dracu...
Și căra, în dreapta și în stînga, și nea Vasile le prinea mai pe toate, căutând să apere de lovituri pe bietele măicuțe.

A trebuit să intervîie primarul, pentru ca lucrurile să se potolească și să se deslușească...

Nea Vasile,—plouat ca toți plouații,— s'a întors la București și se jură pe toate potecile și la toată lumea că nu se mai duce la băi cu... nevastă-sa și cu copiii!

Numai de s'ar ține de vorbă, c'asa zic și eu și nu mă țîi nici-odată de ea.

Marion

ȘTIINȚA

(*Sinuciderea la animale.—Sentimentalismul la șerpî, scorpi și viespi*)

Un filosof a pretins că una din atribuțiile speciei omenestî e *sinuciderea*, adică omul dintre toate ființele este singurul înzestrat cu facultatea de a și lua viața când îi place.

Este sigur aceasta?

Teoreticianii zic că : spre a se sinucide, trebuie să se aibă noțiunea mor-

Fundarea mănăstirei Putna de către Ștefan cel Mare. — (Vezi explicația)

